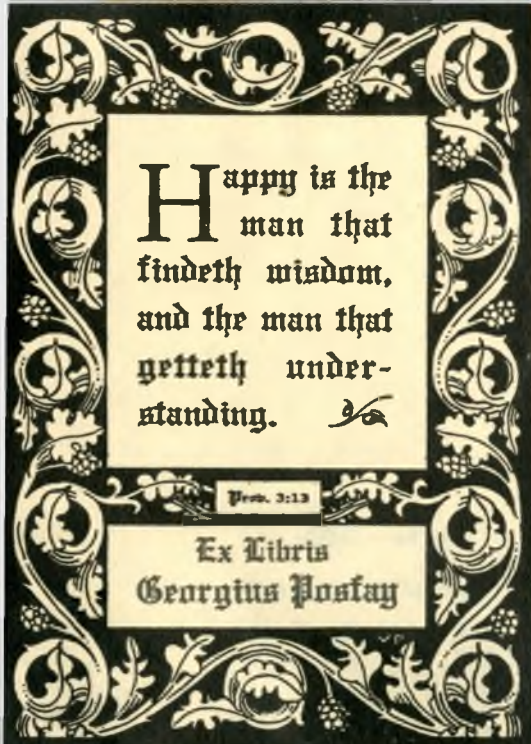

EVANGELIKUS

ÉNEKESKÖNYV

HUNGARIAN LUTHERAN HYMNAL

Happy is the
man that
findeth wisdom,
and the man that
getteth under-
standing. *¶*

Prov. 3:13

Ex Libris
Georgius Postay

hurch

Reggeli énekek.

Eredeti dallam.

- 1** Oh felséges Atya Isten, Ki uralkodol
mennyekben, Dicsértessél híveidben.
2. Te minket az elmúlt éjjel Megtartottál
szent kezeddél, Atyai kegyességeddel.
3. Ördögnek csalárdságától, Hirtelen való
haláltól Megóvtál bűn hatalmától.
4. Mi testünkben megnyugtattál, Új erővel
megáldottál És e napra általhoztál.

Dallama : Mennyből jövök most hozzátok.

- 2** Széked eleibe jövök. Alázatosan kö-
nyörgök, Kegyes orozád ne fordítsd
el És tégy jól velem bűnössel.
2. Atyám, ki engem alkottál, Saját képedre
formáltál, Tebenned élek és mozgok, Te nél-
küled semmi vagyok.
3. Testem, lelkem és életem, Mind csak ne-
ked köszönhetem, Jó sorsomban, balsorsom-
ban Menedékem tenálád van.
4. Krisztus, te értem megholtál, Kárhozattól
megváltottál; A törvényt értem betöltéd, Atyá-
dat megengeszteléd.

Eredeti dallam.

- 3** Mennynek földnek teremtője, Oh szent-
séges Háromság, E világnak élte-
tője, Véghetetlen boldogság! Te bölcs rende-
lesednek A menny és föld engednek.

Tőled jöjjön segedelem, A veszélyben el
ne hagyj; Éreztesd naponként velem, Hogy te
édes Atyám vagy; Ha meghalok, az égbe Vigy
örök dicsőségbe.

Mennyből jövök most hozzátok.

4 Oh te dicső Szentháromság, Egy megfoghatatlan jóság, Atya, Fiú és Szentlélek, Légy velem ma és míg élek.

2. Őrizd testemet, lelkemet, Hogy kár ne érjen engemet És ne örüljön a Sátán Gyarló szívemnek romlásán.

3. Ma az Atyának kegyelme, És a Fiunak szerelme, A Szentlélek fényessége Legyen szívem erőssége.

Dallama: Szívem szerint kívánom.

5 Dicsőség a magasban Neked, jó Istene, Hogy újra felvirradtam Ma is e reggelen. Az éjjeli sötétség, Habár körülfogott, De kártól és veszélytől Megörze szent karod.

2. Magasztallak és kérlek, Eltem kegyes Ura, Te légy egész nyájadnak Hűséges pásztora. Felsőséget s a népet, Az egyházat, hazát Te óvjad, te segítjed, Nehéz harcain át.

3. Hirdettesd szent igédet Továbbra is nekünk, Hogy mind jobban épüljön Szent gyülekezetünk. Törvényidet tartsák meg A késő unokák, Téged féljen és áldjon Mind az egész világ.

Dallama: Tündöklő hajnali csillag.

6 Téged látván kies reggel, Vigad szívem nagy örömmel, Hogy az Urat áldhatom; S hálaadó buzgósággal, Teljes alázatossággal Szent nevét imádkhatom. Atyám! Hozzám Kegyelmes vagy, hűséged nagy, téged áldlak, Szent énekkel magasztallak.

2. Az éjjel te voltál velem, Nélküled sok veszedelem Vett volna engem körül; Most ismétlen kegyelmedből, Uj napot adsz jó kedvedből, Amelyen szívem örül. Tőled Ered Erő,

áldás, boldogulás naponként rám, Téged áldjon szívem és szám.

3. Kegyelmedet adjad nékem, Hogy minden bűm s minden vétkem Ez éjjellel elmúljon, Hogy e rövid életemben, Mindennemű esetemben Minden jómra forduljon. Próbáld, Vizsgáld Milyen vagyok, terád hagyok mindent Atyám, Te, hiszem, gondot viselsz rám.

Dallama : Szívem szerint kívánom.

7 Szívem buzogj hálákat, Az Úr vigyázott rád; Zengj nyelvem zsolozsmákat Annak, ki reggelt ad; Zengj örvendező szóval Felvirradásodért, Fizess kegyes adóval Megújulásodért.

2. Atyai jóságával Elhalmoz bennünket, A csendes éjszakával Borítja földünket; Az éji pihenéssel Önt új erőt belénk S a hajnal ébredtével Szebb fényben néz felénk.

3. Az éjnek árnyékában A hívek pihennek, Bízván szent oltalmában Az erős Istennek; A bűnösöknek is ad Megtérésre időt, Hogy látván nagy irgalmát, Dícsérjék, áldják őt.

Dallama : Mint a szép hives patakra.

8 Mikor a halál álmából, Majd én is felébredek, És sirom éjszakájából Dicsőbb reggelre kelek: Akkor céloznál leszek, Minden gondot leteszek; Eltűnik a baj, mint álom, Teljes lesz ott boldogságom.

2. Most még erre az életre, Virrasztál fel, jó Atyám. Segélj, taníts türelemre, Bármely terhet raksz is rám. Áldd meg mai napomat, S egész bujdosásomat, Hogy szent tetszésedre éljek S ítéletedtől ne féljek.

Dallam: Mennynek, földnek teremtője.

9 **A**tyám ismét új élettel Uj reggelre virradok, Melyért zengő dicsérettel Néked hálákat adok; Mert te voltál oltalmam, Tőled jött nyugodalmam.

2. Napjaimra is oh légyen Kegyes gondod, Istenem, Hogy valamelyik ne tégyen Bizony-ságot ellenem, S ne légyen okom félni, Mikor eljősz itélni.

3. Egy napot sem adsz hiában, Te ki mindent bölcsen téssz; Mindenik becses magában, Mindenikről számot véssz; Add, mindennap jót tegyek, Mindig kegyesebb legyek.

Dallama: Ki dolgát csak Istenre hagyja.

10 **H**ová mennék, ha nem tehozzád, Én áldott, édes Istenem? Fordítsd felém, te fényes orczád E fölvirradt új reggelen. Boldogságom csupán te vagy, Szívemből kérlek, el ne hagyj.

2. Vigyázz reám kegyes szemekkel, S áldd meg minden lépésemet. Töltsd be szívemet szeretettel És tartsd meg békességemet. Hogy én és házam szüntelen Neked szolgáljunk, Istenem.

Dallama: Oh felséges Atya Isten.

11 **K**i fölvirrasztál engemet, Mutatva hű szerelmedet, Imádlak jó Istenemet.

2. Áldlak gondviselésedért, Hogy engem semmi baj nem ért, S most is rendelsz mellém vezért.

3. Vezérem, Jézusom, te vagy, Oh kérlek téged, el ne hagyj, Szent igéddel velem maradj.

A keresztyén anyaszentegyház.

Dallama: Mennyből jövök most hozzátok.

12 **A**tya Isten, tarts meg minket, Oltalmazd drága hitünket, Mert szent Fiad ellenei Meg akarják azt dönteni.

2. Krisztus, ki urak Űra vagy, Vesztünkre jutnunk, oh ne hagyj! Védd hatalmaddal népedet, Hogy dicsérhessük nagy neved!

3. Szentlélek, önts erőt belénk, Adj egyetértést közibénk. Enyhítsd szívünknek bánatát, Vigy mennybe a halálon át.

Luther Márton (1483—1546).

Eredeti dallam.

13 **E**rős vár a mi Istenünk, Jó fegyverünk és pajzsunk; Ha ő velünk, ki ellenünk? Az Űr a mi oltalmunk. Az ő ellenség Most is üldöz még, Nagy a serege, Csalárdság fegyvere, Nincs ilyen több a földön.

2. Erőnk magába mit sem ér, Mi csakhamar elesnénk; De küzd velünk a hős vezér, Kit Isten rendelt mellénk. Kérdezed: ki az? Jézus Krisztus az, Isten szent Fia, Az ég és föld Űra, Ő a mi diadalmunk.

3. E világ minden ördöge Ha elnyelni akarna, Minket meg nem rémítene, Mirajtunk nincs hatalma. E világ ura Gyuljon boszura: Nincs ereje már, Reá ítélet vár, Az ige porba dönti.

4. Az ige kőszálként megáll, Megszégyenül, ki hántja; Velünk az Űr táborba száll, Szentlelkét ránk bocsátja. Kincsünk, életünk, Nőnk és gyermekünk Mind elvehetik, Mit ér ez ő nekik! Mienk a menny örökre.

Luther Márton (1483—1546).

Dallama: Tündöklő bajnali csillag.

14 Felvirradt újra ünnepünk, Melyet az
Úr szerzett nekünk Anyaszentegyházában. Ébredj fel, oh Jézus nyája, Készítsd magad buzgóságra Lélekben, igazságban. Ébredj, Örvendj, A hatalmas, diadalmas Istent dicsérd E felvirradt dicső napért.

2. A földet sötétség fődte. De Isten szava elűzte Egyházáról a borút; A hit újra megszilárdult, A megtérőknek feltárult A mennybe vezető út. Fényes, Ékes Az Úr háza, mint tárháza kegyelmének. Zengjen neki hálaének.

3. Miként sok szív hön kívánta, Az Úr végre im megszánta Üdvért epedő népét. Boldogok mi, hogy láthatjuk Tiszta fényben és hallhatjuk Életadó beszédét. Hála, Nála Nyer védelmet, győzedelmet az igazság, Erőt a lelki szabadság.

Dallama: Jövel Szentlélek Uristen.

15 A tyánk a mennyben, im neked Buzgón szentelünk ünnepet! Hálától dobog mi szívünk, Hogy felfogád igaz ügyünk, S a szent forrás megnyilt vala, Melyben a lélek itala, Szomjuhozót hogy enyhítsen. Erős várunk nekünk az Isten! Dicsőség légyen Istennek!

2. A világ Világossága Fényt szórt szép cé-lunk útjára, És az emberek elrejték E fényt, hogy ne fényeskedjék; De te bölcs s hatalmas Jóság, Szóltál: Legyen világosság! És fénylettél ezer szívben. Erős várunk nekünk az Isten! Dicsőség légyen Istennek!

Dallama: Örül mi szívünk.

16 Te vagy, Istenem, Üdvöm, mindenem! Vajjon kitől félek? Benned,

én pajzsom. Nyugszik meg e lélek.

2. Amíg itt élek, Csak egyet kérek, Istenem, egy dolgot: Házadban lakván, Itt lehessen boldog.

3. Lássam szépséged, Gyönyörűséged Érezze a szív m, Templomod, oh szent, Látogassam híven.

4. Itt a bú enyhül, Szív sebe könnyül. Pihennek a gondok: Oh ezért néked, Dicséretet mondok.

Urvacsorai énekek.

Eredeti dallam.

17 Készítsd magad, kedves lélek, Hit legyen szent ékességed. Rakd le bűnöd sulyos terhét, Imádd Megváltód szerelmét. Nézd, ma üdvözítő Urad, Szent asztalához hívogat. Im kegyesen hozzád száll ma, Ki az ég és föld királya.

2. Mint jegyese, édes vággyal, Siess hozzá buzgósággal. Mit gyarló elméd nem ér fel, Megkinál nagy kegyelmével; Zörget karjait kitarva, Felelj hálával szavára. Édes Jézus, térj be hozzám, Bűnöm bocsánatát hozván.

3. Én Megváltóm, én királyom, Békességedet kívánom; Lelkemben a szent vágy éget, Hogy lehessen te vendéged, Hogy tebenned, néked éljek, Mindenekkel megbékéljek; Hogy lélekben megújuljak, Hú kebledre ráboruljak.

7. Jézus, életnek kenyere, Szeretetnek mély tengere! Táplálj, üdíts vacsoráddal, Vegyem méltó háladással; Érezzem ez eledelben, Hogy kegyelmed megmérhetlen S mennyben is majd, áldva téged, Lehessenek a te vendéged.

Dallama : Teremtő Istenünk.

18 **L**elkem, Jézusodat, Legfőbb gyámolodat Uradnak vald És magasztald, Jóvoltával, váltságával Magadat vigasztald!

2. Áldd emlékezetét, Csudáld szent életét: Mint engedett, Mint szenvedett, Mint onta vért bűneinkért, Midőn áldozat lett.

3. Áldd emlékezetét, Háláld szeretetét: Példájával, Halálával Mint nyugasztal, mint vigasztal Szent tudományával.

Dallama : Készítéd magad, keeves lélek.

19 **K**észülj lelkem Jézusodhoz, Bána-
todra balzsamot hoz. Jer, hódolj
a nagy királynak, Vesd le bűnös ó ruhádat,
Az új embert öltözzed fel, Jöjj Uradhoz siet-
séggel. Ki megváltá ezt a földet, Ajtód előtt
áll és zörget.

2. Nyilj meg szívem, Krisztusod jó, A vesz-
szőhöz a szőlőtő, Jön, hogy megújítsa élted,
Adjon örök idvességet. Jézus, lelkem fényes
napja, Lábaidhoz leborúlva, Köntösöd szélét
illetem, Szánj meg égi nagy kegyelem!

Bűnbánat és törödelem.

Eredeti dallam.

20 **U**ram. rosszul cselekedtem, Földre
sújt a büntudat; A jó útról elté-
vedtem, Nem lelem nyugalmamat. Méltó hara-
godtól félek, Elkerülni szeretnélek.

2. Oh de hova meneküljek? Mindenütt jelen
vagy te; Bár tengeren túl repüljek S koporsóba
szálljak le; Bár hordozna szélnek szárnya:
Kezed mégis megtalálna.

3. Im, bevallom alázattal: Vétkeim sokak s nagyok; Beismerem bűnbánattal: Gyermeked már nem vagyok. Kegyelmeddel, állj énmelém, Ne büntess, mint érdemelném.

Dallama: Győzhetetlen én köszálam.

21 Reménységem te légy nekem, Nagy hatalmu bölcs Istenem. Tőled legyen segítségem, Mikor terhel én sok vétkem.

2. Teljes élted csupa bűnfolt, Álnok szívem szinte megholt, Még se hagyj el Uram engem, Ne verj Atyám, mint érdemlem.

3. Porhamuból én eredtem, Gyarlósággal rakva lelkem, Senki nincs előtted igaz, Jóvotod mégis irgalmaz.

4. Perbe ne szállj, Uram, velem, Mert sok tanú áll ellenem, Ne vedd számba sok vétke-met, Emeld földről föl fejemet.

5. Irgalmadban bőséges vagy, Megtérőhöz kegyelmed nagy. Minden jóval fejem ellásd, Harmatoztass rám bő áldást.

Dallama: Mintha szárnyon szállna.

22 Kihez folyamodjam Kivüled, Krisztusom? Ily beteg voltomban Nincs kitől gyógyulnom. Ezer fekély rajtam, Ki által tisztuljak? Veszélyes veremből Ki ad szabad utat!

2. Gyujtsd meg szövétnekét Áldott szent igédnek, Virraszd fel lelkemben Napját kegyel-mednek. Igaz ösvényt mutass Szegényednek, nékem, Hogy szent Felségednek Járhassak kedvében.

3. Várlak, Uram, várlak Reménykedő szívvel, Miként a vigyázó Virradást vár éjjel. Reám

is jó reggel Hozd fel szép napodat, Hogy se-
rény elmével Holtig szolgáljalak.

Eredeti dallam.

23 Jézus, ki bűnös lelkemet Kárhozat-
ból kimentéd És örök üdvössége-
met Haláloddal megszerzéd, Aldom örök jósa-
godat; Szívem, szám hűséget fogad, Hogy
tetszésedre élek S csak tebenned remélek.

2. Felkerested künn a pusztán Az eltéve-
dett juhot, Aki tőled eltávozván Veszedelembe
jutott; Jézus, lelkem hű pásztora, Bűnösöknek
Megtáltója, Munkáld megtérésemet, Éleszd,
növelj hitemet.

Dallama: Uram, rosszul cselekedtem.

24 Vétkeim mily igen nagyok, Lásd
meg, édes Jézusom; Én is Ádám
fia vagyok, Engem is bűn átka nyom. Im be-
vallom szined előtt: Gyarlóság vett rajtam
erőt.

2. Megromlott én indulatom, Álnokság lakik
bennem; Gonoszra szívesen hajlom, De a jó-
hoz nincs kedvem. Szabadíts ki ez inségből,
Ments ki e halál testből.

3. Segélj, vezess Szentlelkeddel, Ne hagyj
elveszni híved; Gyógyítsd meg kihullt véred-
del Halálos sebeimet; Tisztíts ki sok nagy vét-
kemből, Ne tagadj ki kegyelmedből.

Eredeti dallam.

25 Teljes minden életemben Naponként
T vétkeztem. Furdal a vád szívem-
ben, Hogy gonoszul éltem. Jaj nekem! Iste-
nem, Nagy haragod szállt rám Bűneimért
méltán.

2. Vajha már itt bölcsőmben Lett volna kopersóm S esett volna a mennyben Kies helyen sorsom. Rút bűnök, Mint török Most nem bánatának, Nem fojtogatnának.

3. Rejtsetek el, oh hegyek! Im jön az ítélet; Istenem, hová legyek? Kárhozattól félek. Bűneim, Vétkeim Veszélybe döntének, Halált érdemlének.

Dallama: Jézus, életemnek.

26 Oh mennybéli Felség, Oh magas Istenség, Ime én szegény Előtted pirulva, Lábadhoz borulva Esdve kérlek én: Ne büntess és el ne vess Szent orcád elől, mert érzem S mélyen bánom vétkem!

2. Nincs, oh nincs nyugalmam, Csak gyötrő fájdalom, Hogy bűn terhe nyom. Sátán, csapdosásod Erzem s mardosásod — Hol vagy irgalom? Porba hullt napom s lehunytt, Ah, ki adja vissza nékem Eltűnt békességem!

3. Fényes hajnalcsillag, Jézus, téged hívlak, Üdvösségemet, Mert te mondod nékem, Hogy öröm van égben Megtérő felett, S angyalok vigadnak ott A bűnösnek könnyes arcán, S megszűnt lelki harcán.

Dallama: Gondviselő édes Atyám.

27 L elkem hozzád kiált, Uram, A mélységből minduntalan. Hallgasd meg az én sóhajom, Lásd meg az én sok nagy bajom!

2. Figyelj szívem panaszira, Könyörgésem szavaira! Gyötrelmeim sokak, nagyok, Bevalom, hogy bűnös vagyok.

Istenfélelem és valóságosság.

Eredeti dallam.

28 Mint a szép híves patakra A szarvas kívánczik, Lelkem Istent úgy óhajtja És hozzá fohászkodik; Tehozzád én Istenem, Szomjuhozik én szívem; Szined elé oh nagy Isten, Vajjon mikor jutok innen?

2. Éjjel-nappal hulló könnyem Énnekem a kenyerem, A midőn azt kérdik tőlem, Hol van az én Istenem? Ezen mélyen bánkódom És házadat óhajtom, Hol a hívek seregében Örvendek szép éneklésben.

3. Mért csüggedsz hát oh én lelkem, Mért keseregsz oly nagyon? Bizzál, nem hagy el az Isten, Megvigasztal egy napon! Szent arca ha rád tekint, Bizzál, megsegít megint; Oh én kegyes jó Istenem, Mint kesereg az én szívem!

Eredeti dallam.

29 Isten felséges adománya, Vallás, te vagy legjobb hívem; Midőn éltemet szélvész hányja, Mit tenne nélküled szívem! Te bölcseségre tanítasz, Ha hanyatlom, gyámolítasz.

2. Te gyujtasz elmémben világot, Eloszlatod az éjszakát; Keblemben élesztesz szent lángot, Mely tűr, szeret, Istent imád. Te vagy erős vándorbotom, Terád bizton támaszkodom.

3. Szerencsémek megédesíted, Vezetsz kísértésim között; Háborgó szívem csendesíted, Fájjó sebem bekötözöd. Hol minden öröm elapad, Hitemből ott is üdv fakad.

4. Te adsz lelkemnek könnyü szárnyat, Mely engem ég felé emel, Hol megszűnik a zaj, a

bánat, Dicsőbb célom ott érem el; Ott szebb ta-
vasz mosolyg reám S keblére zár kegyes Atyám.

Dallama: Gondviselő édes Atyám.

30 Én Istenem, hova menjek? Hol talál
a lelkem enyhet? E világi buj-
dosáson Lesz-e igazi szállásom?

2. Meddig tart még e sötétség? Ez a bánat,
ez a kétség? Lelkemet meddig epeszi? A szí-
vemet meddig sebzi?

3. Gyötrelmemnek lesz-e vége? Leszáll-
hozzám a béke? Az Úr mikor mondja nekem:
Elég, elég, hű gyermekem!

4. Hová mennék, ha nem hozzád, Uram for-
dítsd felém orcád! Ha te velem, meggyógyu-
lok, Ha te biztatsz, megújulok.

5. E siralom völgyében itt Légy csillagom,
oh drága hit, E világi bujdosáson Légy vezé-
rem, szent vállásom!

Dallama: Jézus életemnek.

31 Az Úr gondot visel, Kire dolgom
hittel Mindenkor vetem. Még nem
is születtem, Már sajátja lettem, Övé életem.
Jó uton vezet, tudom S a mi üdvös, azt meg-
adja Éltem kegyes Atyja.

2. Az Úr gondot visel; Rám gyakran derít
fel Nyugodt, víg napot. Önkeblére emelt, Min-
den nap eledelt S áldást ő adott. És midőn
csüggedt erőm, Inség és kereszt lesujtott, Se-
gítséget nyujtott.

3. Az Úr gondot visel; Bár az ég dörgéssel,
Villámmal rettent, Bár rám tör vész s halál,
Az Úr mellettem áll, Hatalma megment. Velem
van a viharban S lecsillapulnak a habok, Ha
híve maradok.

Dallama: Jézus, én bizodalمام.

32 Csüggedsz, szegény szenvedő, Szemed gyakran könnybe lábbad, Feletted setét felhő, S szűrő tövis vérzi lábad! Él az Úr, benne bízzál, S eloszlik a bús homály.

2. Nézd azt a sok szenvedőt, Kik itt hittel harcolnak S most az örök trón előtt Megdicsőült arccal állnak; Küzdj s az Úr neked is ad Diadalmat, koronát.

3. Bár keresztet mért is rád Itt e siralom völgyében, Megvigasztal és megáld Szenvédésed éjjelében. Megpróbál, de nem hagy el, Mennyországra így nevel.

Dallama: Ki dolgát csak Istenre hagyja.

33 Mi e földön az én életem? Öröm s öröm változása; Ha ma szerencsém szeretem, Holnap lehet fordulása. Oh, míg e föld lesz lakásom, Nincsen teljes boldogságom.

2. Vigasztalást ki nyújt hát nékem? Uram, csak a te kegyelmed; Üdvöm s egyetlen menedékem, A te atyai szerelmed. Bár tövises úton járok, Segítséget tőled várok.

3. Fájó szívem lecsendesíted, Biztatásod nyugalmat ad; Imádság által erősítéd Benned vetett bizalmamat. Majd mindent jóra fordítasz, És háladásra indítasz.

Dallama: Uram, rosszul cselekedtem.

34 Örök irgalom, jó Isten, Halld meg esdő fohászom! Vergődöm a baj tengerén S védő szent kezed várom. Tekints reám szeretettel, Ki lesújtál, emelj is fel.

2. Elhagyott a remény, öröm, Kíséröm a fájdalom. Bús éjszakán nyoszolyámat Könnyeim-

mel áztatom. Szomjuhozom szent segélyed:
Szánj meg és nyújts menedéket.

3. De ám legyen, mint akarod; Te Urunk
vagy s jó Atyánk. A bánat is üdvünkre van,
Amely főled száll reánk. Add, éledjen bennem
e hit, Mely tűrni, remélni tanít.

Dallama: Teremtő Istenünk.

35 Nincsen olyan mélység, Olyan gyötrő
kétség, Hogy abból ki Ne segítsen
Hatalmával, irgalmával A jóságos Isten.

2. Nincsen olyan bánat, Melyre, Uram, nálad
Ne lehetne Gyógyírt lelnünk, S egy csepptül
ne édesülne Tengernyi keservünk.

3. Nézz le rám az égből, Aki a mélységből
Kiáltok, oh Uram, hozzád! Világítsd meg éjje-
lemet, Oh fordítsd rám orcád!

4. Hervadoz a szívem, Szomjuhozik igen;
Oh vezess a Híves érre, S felvidulok, meg-
újulok, Mint föld az esőre.

Jézus iránt való szeretet.

Eredeti dallam.

36 Tündöklő hajnali csillag, Öröm-
könyvek közt áldalak, Hogy né-
künk felragyogtál. Hű pásztor, örök királyom,
Vágyó szívem feléd tárom. Aldást, üdvöt te
hoztál. Mily nagy S jó vagy, Alázatos és ma-
gasztos fejedelem! Dicsőséged zengi nyelvem.

2. Gyöngvökkel ékes korona, Szívemnek
drága liljoma, Mennynek édes gyümölcse!
Lelkem éréd sóhajt, eped; Setét, rideg ösvé-
nyemet Illattal, fénnel töltsd be. Érted Égek,
Ég szerelme, kebelemre hittel zárlak, Többé
én el nem bocsátlak.

Eredeti dallam

37 Győzhetetlen én köszálom, Védelmzőm és kővárom, A keresztfán drága áron Oltalmamat tőled várom.

2. Sébeidnek nagy voltaért, Engedj kedves áldozatért, Drága szép piros véredért, Kit kiöntél ez világért.

3. Reád bízom én ügyemet, Én Jézusom, én lelkemet, Megepedett bús szívemet És szégyén árva fejemet.

Eredeti dallam

38 Minden e földön csak elmulandó. Semmi nincs itten megmara, dandó; Ne kívánd lelkem a mulandókat, Keressed inkább az égi jókat.

2. Jézus, hát téged én szívem várjon, Téged örömöm kutfejét, áldjon. Benned örvendez csupán én lelkem, Akiben békét, nyugalmat leltem.

3. E földön és a csillagos égben Te vagy énnékem gyönyörűségem; Rajtad kívül nincs sehol boldogság, Tebenned élnem már kész mennyország.

Dallama: Jézus én bizodalمام.

39 Üdvözítő Jézusom! Te vagy egyetlen reményem, Hű védőm, benned bízom, Míg itt vándorutam végzem. Lelkem szent neved áldja, Te segísz boldogságra.

2. Add az igaz szeretet, Amelyet életed mutat, Lakja az én szívemet S vezessen a jóakarat, Mely óhajtja más javát, Ellenségnek megbocsát.

Különféle alkalmi énekek.

Dallama : Mintha szárnyon szállna.

40 Gyermekednek szája Dicsér téged Isten! Imádat és hála Kél e zsenge szívben. Hallgasd meg nyelvemnek Gyöngé rebegését, Érező szívemnek Teérted verését!

2. Tégy szent vallásomnak Szerető keblére, Mint égi társamnak Síríg hű ölére! Ő áldjon meg engem, Ő vezessen hozzád, Hogy az én szívemben Lakozzék mennyország!

Dallama : Ki dolgát csak Istenre hagyja.

41 Én Istenem, feléd sóhajtok, Lásd meg a te betegedet! Beléd rejtőzni úgy óhajtok, Én lelkem vígaszért eped. Virág vagyok, meghervadott, Küldj nekem égi harmatot!

2. Bágyadt szememre nem jön álom, Vedd föl kegyesen ügyemet! Könny csorog végig két orcámon, Oh szedd tömlődbe könnyemet! Tenálad tudva én bajom, Segíts rajtam, légy orvosom.

Dallama : Jézus, Istennek bányája.

42 Szemem akármerre vetem, Látom, csak árnyék életem. Éltem, Éltem Akármely órája Lehet, Lehet Halál éjszakája.

2. Isten, Atyja életemnek, Főmenedéke szívemnek, Ébressz, Ébressz Józan vigyázásra, Készíts, Készíts Boldog kimulásra.

3. Sebes az idő folyása, Drága minden pillantása, Múlta, Múlta Visszahozhatatlan, Veszte, Veszte Kipótolhatatlan.

Dallama: Ki dolgát csak Istenre hagyja.

43 Még a halálban is dicsérlek, Mind-
végig áldom nevedet, E földön
jókedvedből élek, S kegyelmed áldja végemet;
Amíg élek, tied vagyok, Tied leszed, ha meg-
halok.

2. Nehéz, komoly lesz rám az óra, Melyben
innen kiszólitasz; De nem félek: te jók adója,
Mindent javamra fordítasz. Ha megtartasz ke-
gyelmedben, Megállok az ítéletben.

3. A test, e földi gyarló részem, Por lesz,
miből lett egykoron, De lelkem, oh tudom,
nem vész el, Győzelmet vesz halálomon. Szívem
nyugodt: van oltalmam, Jézusom én bizo-
dalmam.

Dallama: Minden e földön csak elmulandó

44 Mutó a világ, virágja lehull, Csillag
leesik, minden megavul. Leg-
szebb örömünk víg napja leszál, Mindent meg-
emészt a sír, a halál.

2. De túl a síron, ezt vallja hitünk: Valódi
hazánk partján kikötünk; S míg itten a szív
mély gyaszban eped, Ott szűnik a könny, a
seb beheged

Eredeti dallam.

45 Szívem szerint kívánom Utolsó órá-
mat, Mert szüntelen szorongat A
bú, gond és bánat. Elindulok örömmel Vár-
ván jutalmamat, Melyet Jézus számomra A
mennyben tartogat.

2. A büntől és haláltól Megváltál engemet,
Jézus, szent véred árán Szerzéd meg üdvö-
met. Nem rettent már halálom Es semmi félelem,
Nyugalmamat tebeuned, Jézusom, megtelelem.

Eredeti dallam.

46 Vigyázzatok, azt kiáltják Az őrállók
s zengjen imádság. Sion, közelg
a nagy király! Éjjél immáron az óra, Ajkuk
megnyílik égi szóra: Szűzek serege. készen
álj! Nosza, ébredjeteK, Jön vőlegényeteki!
Lámpástokkal KészüljeteK, ÖrüljeteK, Eleibe
siesseteK!

2. Sion hallja ezt örömmel És álmából ser-
kenve fölkel, S az Úr elé sebtén siet; Mert
Jézus jön kegyelemmel, Igazsággal s nagy
szerelemmel, Csillaga vidít sok szívet. Ki ülsz
a trónuson, Jövel én Jézusom, Hozsiánna!
Minden kebel Így esdekel: Magadhoz vigy az
égbe fel.

Dallama: Szívem szerint kívánom.

47 Uram, hiszem, remélem, Hogy el-
jövend napod, Midőn a földön,
égen Végigzeng szózatod. Meghallja azt az élő,
Sírból a holt kikél, És mindenek hitéről Bírói
szód ítél.

2. A hívek kisdéd nyája Örömmel megy
eléd, Tőled remélve, várva Örök, szebb életét.
S kik itt neved dicsérik, RészüK nem lesz
halál: Örök életre nékik Hajlékod nyitva áll.

3. De félnek majd s remegnek A bűn szolgálái
mind, Ha Ura földnek, mennynek Rajtok végig-
tekint. Mert kik Istent elhagyták, S csak bűn-
nek éltek itt, A poklok kárhozatját El nem
kerülhetik.

Eredeti dallam.

48 Ments meg engem, Uram, Az örök
haláltól. Ama végső napon Min-
den kintől, bajtól. Midőn az ég s a föld Meg fog-
nak rendülni S eljősz a világot Lángokban itélni.

2. Reszket minden tagom, Borzadok és félek
En e földön küzdő Szegény bűnös lélek. Ama
napon engem Itéletre vonnak, Midőn az ég s
a föld Egyben megindulnak.

3. Haragnak napja az, Kínok, inség napja;
Nagy nap, mely a bűnöst Gyötri, szorongatja;
Midőn te, ki mindig Élétél és fogsz élni, Eljössz
a világot Lángokban itélni.

Dallama: Isten felséges adománya.

49 **H**a majd e földi életemnek Véget
ér rövid szakasza, Mennybe jutok,
ahol szívemnek Megnémul minden panasza.
Hitem itt próbákon megy át, Amott nyer
örök koronát.

2. Itt, hol a bűnnek sorsa éden S a kegyes
gyakran nyomorog, Nem szánakoznak a sze-
gényen S irigyeltek a boldogok: Itt küzde-
lemre készen állj, De bútól ment napot ne várj.

3. Itt csak törekedem az után, Amit ott
majd feltalálok, Ahol a bűntől megtisztulván,
A szent Isten előtt állok; Ott érzem az erény
becsét S Isten örök szeretetét.

Dallama: Ki dolgát csak Istenre hagyja.

50 **A**z égbe vágyom, fel az égbe, Buz-
gón ezért imádkozom; Az én
Atyámnak közelébe, Oda, oda kívánkozom.
Ott van az én szebb s jobb hazám, Ott leszek
boldog igazán.

2. Ott levetem, mi rajtam földi, Ott bűn nem
sért, bú nem gyötör; Poharam az Úr színi-
g tölti Veled, oh tiszta szent gyönyör, S angya-
lokéval zeng dalom, Mikor Istent magasztalom.

A vasárnapi és ünnepi szent leckék.

— Epistolák és evangéliumok. —

Ádvent 1. vasárnapján :	Róm. 13. 11—14. Máté 21. 1—9.
„ 2. „	Róm. 15. 4—13. Lukács 21. 25—36.
„ 3. „	I. Kor. 4. 1—5. Máté 11. 2—10.
„ 4. „	Fil. 4. 4—7. János 1. 19—28.
Karácsony 1. napján :	Titus 2. 11—15. vagy Ézsaiás 9. 5—8. Lukács 2. 1—14.
„ 2. „	Titus 3. 4—8. Lukács 2. 15—20.
Karácsony után való vas. :	Gal. 4. 1—7. Lukács 2. 33—40.
Újév napján :	Gal. 3. 23—29. Lukács 2. 21.
Újév után való vasárnap :	I. Péter 3. 20—22. Máté 3. 13—17.
Vízkereszt ünnepén :	Ézsaiás 60. 1—6. Máté 2. 1—12.
Vízkereszt után 1. vas. :	Róm. 12. 1—5. Lukács 2. 41—52.
„ 2. „	Róm. 12. 6—16. János 2. 1—11.
„ 3. „	Róm. 12. 17—21. Máté 8. 1—13.
„ 4. „	Róm. 13. 8—10. Máté 8. 23—27.
„ 5. „	Koloss. 3. 12—17. Máté 13. 24—30.
„ 6. „	II. Pét. 1. 19—21. Máté 13. 31—35. és Máté 17. 1—9.
Hetvened vasárnapon :	I. Kor. 9. 24—10. 5. Máté 20. 1—16.
Hatvanad „	II. Kor. 11. 19—12. 9. Lukács 8. 4—15.
Ötvened „	I. Kor. 13. 1—10. Lukács 18. 31—43.
Böjt 1. vasárnapján :	II. Kor. 6. 1—10. Máté 4. 1—11.
„ 2. „	I. Thess. 4. 1—7. Máté 15. 21—28.
„ 3. „	Efez. 5. 1—9. Lukács 11. 14—28.
„ 4. „	Gal. 4. 21—31. János 6. 1—15.
„ 5. „	Zsid. 9. 11—15. János 8. 46—59.
Virágvasárnapján :	Filipp. 2. 5—11. Máté 21. 1—9.
Nagypénteken :	Ézsaiás 53. 5—10. János 19. 16—30.
Husvét 1. napján :	I. Kor. 5. 6—8. Márk 16. 1—8.
„ 2. „	Ap. esel. 10. 34—41. Lukács 24. 13—35.
Husvét után 1. vas. :	I. Ján. 5. 4—10. János 20. 19—23.

VASÁRNAPI ÉS ÜNNEPI SZENT LECKÉK

Husvét után 2. vas. :	I. Péter 2. 21—25. János 10. 11—16.
" " 3. "	I. Péter 2. 11—20. János 16. 16—23.
" " 4. "	Jak. 1. 16—21. János 16. 5—15.
" " 5. "	Jak. 1. 22—27. János 16. 23—30.
Aldozócsütörtökön :	Ap. csel. 1. 1—11. Márk 16. 14—20.
Husvét után 6. vas. :	I. Péter 4. 7—11. János 15. 26—16. 4.
Pünkösd 1. napján :	Ap. csel. 2. 1—13. János 14. 23—31.
" " 2. "	Ap. csel. 10. 42—48. János 3. 16—21.
Szentháromság vas. :	Róm. 11. 33—36. János 3. 1—15.
Szentháromság után 1. vas. :	I. János. 4. 16—21. Lukács 16. 19—31.
" " 2. "	I. János 3. 13—18. Lukács 14. 16—24.
" " 3. "	I. Péter 5. 6—11. Lukács 15. 1—10.
" " 4. "	Róm. 8. 18—23. Lukács 6. 36—42.
" " 5. "	I. Péter 3. 8—15. Lukács 5. 1—11.
" " 6. "	Róm. 6. 3—11. Máté 5. 20—26.
" " 7. "	Róm. 6. 19—23. Márk 8. 1—9.
" " 8. "	Róm. 8. 12—17. Máté 7. 15—23.
" " 9. "	I. Kor. 10. 6—13. Lukács 16. 1—9.
" " 10. "	I. Kor. 12. 1—11. Lukács 19. 41—48.
" " 11. "	I. Kor. 15. 1—10. Lukács 18. 9—14.
" " 12. "	II. Kor. 3. 4—9. Márk 7. 31—37.
" " 13. "	Gal. 3. 15—22. Lukács 10. 23—37.
" " 14. "	Gal. 5. 16—24. Lukács. 17. 11—19.
" " 15. "	Gal. 5. 25—6. 10. Máté 6. 24—34.
" " 16. "	Eféz. 3. 13—21. Lukács 7. 11—17.
" " 17. "	Eféz. 4. 1—6. Lukács 14. 1—11.
" " 18. "	I. Kor. 1. 4—9. Máté 22. 34—46.
" " 19. "	Eféz. 4. 22—28. Máté 9. 1—8.
" " 20. "	Eféz. 5. 15—21. Máté 22. 1—14.
" " 21. "	Eféz. 6. 10—17. János 4. 47—54.
" " 22. "	Filipp. 1. 3—11. Máté 18. 23—35.
" " 23. "	Filipp. 3. 17—21. Máté 22. 15—22.
" " 24. "	Koloss. 1. 9—14. Máté 9. 18—26.
" " 25. "	I. Thess. 4. 13—18. Máté 24. 15—28.
" " 26. "	II. Thess. 1. 3—10. Máté 25. 31—46.
" " 27. "	II. Péter 3. 3—13. Máté 24. 37—51.